

ABSTRAKT

Úvod: Obezita se kvůli změně životního stylu stala v posledních letech pandemií. Jedná se o multifaktoriální onemocnění s devastujícím dopadem na zdraví. Obezita může mít vedle zdraví vliv i na psychiku jedince (deprese, úzkosti) a vést až k poruchám příjmu potravy (PPP). Společným rysem všech PPP je narušené jídelní chování a narušené vnímání vlastního těla, jinak tomu není ani u obezity.

Cíle: Cílem bakalářské práce je analyzovat problematiku vzájemného výskytu obezity a rysů poruch příjmu potravy u nově přichozích pacientů v obezitologické ambulanci. Byly stanoveny celkem 4 hlavní výzkumné cíle mapující výskyt depresivních a úzkostných symptomů, intenzitu bažení po jídle, jídelní psychopatologii a rysy poruch příjmu potravy.

Metodika: Data byla získána pomocí dotazníkového šetření a následně vyhodnocena v programu Microsoft Excel. Pro sběr dat bylo zvoleno 5 dotazníků, a to krátký anamnestický dotazník, Beckova posuzovací škála deprese a úzkosti (BDI-II a BAI), dotazník jídelních zvyklostí (TFE-Q), dotazník neodolatelné chuti k jídlu (G-FCQ-T) a EDE-Q dotazník.

Výsledky: Respondenti subjektivně nejvíce prožívali tvar a váhu vlastního těla. Byli znepokojeni pohledem na něj a vyhýbali se jeho odhalení. I přesto se v příjmu potravy za účelem snížení váhy omezovalo jen malé procento respondentů. Dle výsledků se zhruba 1/3 respondentů více ovládala a kontrolovala v jídle a 1/3 respondentů ztrácela při konzumaci jídla zábrany. Nejvíce respondentů mělo zhoršené vnímání k fyziologickému hladu. Vyšší míru depresivních a úzkostných symptomů vykazovala 1/4 respondentů. Míra bažení po jídle nebyla signifikantně vyšší.

Závěr: V praxi by tato zjištění mohlo vést ke zvážení možné psychologické podpory při redukci hmotnosti. Důraz by měl být především kladen na multioborové složení týmů odborníků na poli obezitologie.

Klíčová slova: Obezita, poruchy příjmu potravy, psychogenní přejídání, syndrom nočního jedení, jídelní psychopatologie